

РЕШЕНИЕ

№ 6047

гр. С., 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110154667 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

Предявени са от ищеца „Т. С.” ЕАД установителни искиове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 422 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване спрямо ответника Й. К. Т., че дължи на ищеца сумата от 6776,28 лв. главница за топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 09.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, и сумата от 806,43 лв. - мораторна лихва за забава от 15.09.2021 г. до 25.05.2023 г., сумата от 63,73 лв. главница за дялово разпределение за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 09.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, и сумата от 13,21 лв. - мораторна лихва за забава за периода от 16.07.2020 г. до 25.05.2023 г., за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 20.06.2023 г. по ч.гр.д. № 32183/2023 г. по описа на СРС, 36 състав.

Ищецът твърди, че между него и ответника било налице облигационно отношение, възникнало въз основа договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ обвързвали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане, по отношение на имот с аб. № ... находящ се в гр. С., ж.к. „Д. 2“, бл. вх., ет., ап. ... Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като последният не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачите на топлинна енергия са длъжни да заплащат дължимата цена в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят. Поради което моли съда да признае за установено, че ответника дължи на ищеца процесните суми, като претендира и разноски по производството.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искиове. Нее оспорва наличието на облигационна връзка между страните за доставка на топлинна енергия до процесния имот, находящ се в гр. С., ж.к. „Д. 2“, бл. вх., ет., ап. ... Оспорва количеството

потребена енергия. Твърди, че за периода 2021 г. – 2023 г. в полза на „Т.С.“ ЕАД са изплатени суми в размер от 23 212, 13 лева. Сочи, че имотът се обитава от един член и че от 6 месеца в жилището се извършва ремонт, което предполага минимално потребление на топлинна енергия. Моли да се отхвърлят предявените искове. Претендира разноски.

Конституирано е трето лице-помагач на ищеца - „Б.“ ООД, което изразява становище за основателност на исковете.

Софийски районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С доклада по делото, неоспорен от страните са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че ответникът е собственик на процесния имот находящ се в гр. С., ж.к. „Д. 2“, бл. вх., ет., ап. ...и че между него и ищеца е налице облигационно отношение за доставка на топлинна енергия до имота. Това се установява и от приетите по делото писмени доказателства.

По делото са приети още и протокол от общо събрание на Е. с. с, ведно със списък на етажните собственици, с който е ЕС е взело решение "Б. Б." ЕООД да извършва дялово разпределение. Приети като доказателства по делото са и представените от третото лице помагач "Б." – индивидуални справки за използвана топлинна енергия и документи относно сертификацията на уредите за дялово разпределение (л. 70-92).

Според заключението на вещото лице инж. Б. С. В. - Т. по допуснатата съдебно-техническата експертиза, което съдът приема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, остойностяването на потребената топлинна енергия и разпределението е извършвано в съответствие с действащите към този момент нормативни разпоредби. Заключението е изготвено въз основа на ежемесечните отчети по общия топломер за процесната сграда и сметките за дялово разпределение на дружеството за топлинно счетоводство, съставени от ищеца и от третото лице помагач. Сумите за топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, са изчислени в съответствие с разпоредбите на Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г., като технологичните разходи са били изчислявани ежемесечно и отчислявани от ТЕ преди нейното разпределение между абонатите. За процесния период не е осигурен достъп до имота на фирмата за дялово разпределение и поради тази причина не е извършен реален отчет. За периода е изчислен служебен разход на максимална мощност на отоплителните тела съгл. чл. 61, т.6.5. от НТ. По време на отчетите са попълнени констативни протоколи за неосигурен достъп. По данни на ФДР в имота е имало три монтирани отоплителни тела и съответно са монтирани три топлоразделителя. В имота има монтирани два водомера, по които се отчита разхода за топла вода. По данни на ФДР в имота се ползва топла вода и поради липса на отчет на водомерите, разходът за топла вода е изчисляван на база броя потребители при норма 140 литра на потребител за едно денонощие (броя потребители е посочен в заявлението-декларация за откриване на индивидуална партида). Фирмата за дялово разпределение е изготвяла изравнителни сметки след всеки отоплителен сезон. Всяка изравнителна сметка съдържа ТЕ за подгръване на топла вода, ТЕ отдадена от сградна инсталация и ТЕ за отопление. ТЕ за общи части не се начислява. Фирмата за дялово разпределение е изготвяла изравнителни сметки след всеки отоплителен сезон, като изчисленията са извършвани съгласно методиката за дялово разпределение към действащата наредба за топлоснабдяване. От заключението на съдебно-техническата експертиза, се установява, че стойността на потребената топлинна енергия за отопление и за топла вода за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. е в размер на 7041,21 лева. Вещото лице е установило и че общият топломер в абонатната станция, който отчита топлоенергията, е преминал метрологична проверка от лицензирана лаборатория.

От изготвеното заключение на ССЧЕ, което съдът кредитира като обективно и всестранно изготвено се установява, че няма данни за постъпили плащания на суми за покриване на начислените за процесния период 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. задължения.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответниците, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества, и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което ищецът е сключил договор, и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на всеки от двамата ответници е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Според нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията по енергийно и водно регулиране, като в ал. 2, изр. 2 е предвидено, че общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от страна на клиентите. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. С оглед на тези норми следва да се приеме, че клиенти (потребители) на топлинна енергия, с които възниква облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия по силата на закона, са собствениците или вещните ползватели на топлоснабдените имоти. Разпоредбата императивно урежда кой е страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие, като меродавно е единствено притежанието на вещно право върху имота – собственост или вещно право на ползване.

С доклада по делото, неоспорен от страните са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че ответникът е собственик на процесния имот находящ се в гр. С., ж.к. „Д. 2“, бл. вх., ет., ап. ...и че между него и ищеца е налице облигационно отношение за доставка на топлинна енергия до имота. Това се установява и от приетите по делото писмени доказателства. Предвид изложеното, съдът намира, че за исковия период ответникът е имал качеството „клиент на топлинна енергия за битови нужди“. По изложените съображения може да се направи обоснован извод, че ответникът е потребител на топлинна енергия в процесния имот за посочения период, респ. между него и ищцовото дружество е налице облигационно отношение. Съдържанието на това правоотношение е уредено от Общите условия /ОУ/ на топлопреносното предприятие, одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране и действащи през процесния период. На съда му е служебно известно, че Общите условия на ищцовото дружество са публикувани и са влезли в сила. Общите условия обвързват ответника дори и без да ги е приел изрично съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2, изр. 2 ЗЕ, доколкото не се твърди и не се установява изключението по чл. 150, ал. 3 ЗЕ - няма твърдения да са упражнили правото си на възражение срещу Общите условия в срока по чл. 150, ал. 3 ЗЕ. Следователно се налага извод, че между ищеца и ответника съществува облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия, по силата на което за ищеца „Т. С.“ ЕАД е налице задължение да доставя в топлоснабден обект топлинна енергия, а за ответника е налице задължение да заплаща нейната цена, в качеството му на потребител на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на параграф 1, т. 42 от ДР на Закона за енергетиката за посочения период.

Не е спорно по делото, че имотът се намира в сграда - етажна собственост, а съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сгради - етажна собственост, се извършва от топлопреносното предприятие или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния

регистър по чл. 139а. Е. с. по местонахождението на процесния имот е сключила договор с „Б. Б.“ ЕООД за извършване на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия. Този извод се установява от представения по делото договор и от неоспорената и приета по делото СТЕ, видно от която е че дяловото разпределение е извършвано именно от това лице.

Следва да се посочи, че според чл. 142, ал. 2 ЗЕ топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите. Разпоредбата на чл. 145 ЗЕ посочва, че топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, и топлинната енергия за отопление на общите части при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя като разлика между топлинната енергия за отопление на сградата и топлинната енергия за отопление на имотите, след което се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти.

В конкретния случай от представените по делото доказателства, включително заключението на СТЕ, се установи, че дружеството ищец е доставяло количества ТЕ в имота на ищеца, като стойността на потребената топлинна енергия (ТЕ за отопление, ТЕ за сграда инсталация и ТЕ за топла вода) за процесния имот е в размер на 7041,21 лева. С оглед принципа за диспозитивно начало искът следва да бъде уважен в рамките на предявения размер, който е по-малък от този посочен от вещото лице. Доказа се, че за процесния период не е осигурен достъп до имота на фирмата за дялово разпределение и поради тази причина не е извършен реален отчет, поради тази причина за периода е изчислен служебен разход на максимална мощност на отоплителните тела съгл. чл. 61, т.6.5. от НТ. Доказа се от заключението на ССЧЕ, че няма данни за постъпили плащания на суми за покриване на начислените за процесния период 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. задължения. Поради това, съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, изложени в депозирания от него отговор.

Към посочената по-горе сума следва да се добавят дължимите годишни такси за извършваната услуга за дялово разпределение, които съобразно разпоредбите на чл. 22, ал. 2 и чл. 36 от ОУ, чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването се заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение.

Предвид това, съдът приема за доказан искът за главница за топлинна енергия в размер на сумата от 6776,28 лева. Доказан се явява и искът за главница за дялово разпределение в размер на 63,73 лева.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на длъжника в забава – уговорен падеж за плащане на цената на доставена топлинна енергия, респ. датата на публикуване на общите фактури, както и отправена и получена от ответника покана за заплащане на таксата за дялово разпределение.

В случая е установено наличието на главен дълг за цената на доставената в имота на ответниците топлинна енергия, както и забава в плащането му, предвид липсата на извършени плащания. По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия са приложими Общите условия на ищеца, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 13.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. С оглед основателността на иска за топлинна енергия, основателен е и искът за лихва за забава.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което

длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, поради което акцесорната претенция в тази част се явява неоснователна.

По разноските:

При този изход на спора и двете страни имат право на разноски. В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК заявителят (ищец) има право на направените от него разноски в двете производства съобразно размера на уважените претенции. В случая направените от него разноски в заповедното производство са в размер на 153,19 лева – платена държавна такса в заповедното производство, и юрискунсултско възнаграждение в размер на 50,00 лева, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 26 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото. Съобразно уважената част от исковите на ищеца следва да се присъди сумата от 202,83 лева – разноски в заповедното производство. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на направените от него разноски в исковото производство в размер на 153,19 лева – платена държавна такса в исковото производство, 300 лева – депозит за СТЕ, 300 лева – депозит за ССЧЕ и юрискунсултско възнаграждение определено от съда в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото. Съобразно уважената част от исковите на ищеца следва да се присъди сумата от 851,71 лева – разноски в исковото производство.

Ответникът не е претендирал разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявени от „Т. С.“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в гр. С., ул. Я.“ № 23 Б срещу **Й. К. Т.**, ЕГН *****, с адрес в гр. С., гр. С., жк. „Д. 2“ бл. вх., ет, ап, обективно кумулативно съединени искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ, че ответникът дължи на топлофикационното дружество следните суми: сумата от 6776,28 лв. главница за топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. за имот с аб. № ... находящ се в гр. С., ж.к. „Д. 2“, бл. вх., ет., ап. ... ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 09.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, и сумата от **806,43** лв. - мораторна лихва за забава от 15.09.2021 г. до 25.05.2023 г. и сумата от 63,73 лв. главница за дялово разпределение за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 09.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 20.06.2023 г. по ч.гр.д. № 32183/2023 г. по описа на СРС, 36 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** искът за сумата от 13,21 лв. - мораторна лихва за забава върху главницата за извършено дялово разпределение за периода от 16.07.2020 г. до 25.05.2023 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА **Й. К. Т.**, ЕГН *****, с адрес в гр. С., гр. С., жк. „Д. 2“ бл. вх., ет, ап, да заплати на „Т. С.“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в гр. С., ул. Я.“ № 23 Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата в размер на **202,83 лева**,

представляваща сторени съдебни разноси в заповедното производство и сумата в размер на **851,71 лева**, представляваща сторени съдебни разноси в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице - помагач на страната на ищеца „Т. С.“ ЕАД – „Б. Б.“ ООД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____